

ikke fuldstændig skal sikkes ved det. Jeg vil være fuldkommen enig med ham i, at den nye Institution, der dannes, faaer mange og store Friheder. Den er, betragtet som Statsinstitution, et nødvendigt Led, for at vi engang i sin Tid kunne gaae videre frem paa den engang betraaede Bane. Det, der egentlig nærmest forekommer mig, at man maa frygte for, er, at medens vi saaledes udruste denne nye Institution med store Kræfter, vil det, der saa at sige danner et Led af denne Institution, komme til at gaae op i den, at de enkelte Communer's Selvstændighed ikke bliver tilstrækkelig betrygget, og at vi saaledes tage bort med den ene Haand, hvad vi lægge til med den anden. Det, der i Almindelighed har valet den største Frygt i de forskjellige Kjøbstæder med Hensyn til denne Lov, er den Minoritet, hvori Kjøbstæderne komme ligeoverfor Repræsentationen for Landet. Jeg hører ganske vist ikke til dem, der troe, at Kjøbstædernes og Landets Interesse paa nogen Maade er væsentlig forskjellig, jeg troer tværtimod, at en Samvirken mellem Landet og Bjerne nødvendig maa føre til store Resultater. Jeg troer altsaa, at den Theori, hvorpaa Lovudkastet hviler, er fuldkommen rigtig; men hvad jeg frygter for er, at Kjøbstæderne ikke skulde kunne gjøre deres begrundede Fordringer tilstrækkelig gjældende. Jeg skal aldeles ikke fremhæve den Omstændighed, at der er enkelte Interesser, der ere forskjellige; i Almindelighed ere de vistnok, som jeg har tilføjet mig at bemærke, fuldkommen de samme, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det altid er trykkende at være i Minoritet. Det er trykkende, selv om man har fuldstændig Ret, naar man gaaer med de Andre, idet Følelsen af, at man er i Minoriteten, altid gjør, at man føler sin Selvstændighed mindre, end det under andre Omstændigheder vilde have været Tilfældet; men kan man, naar man er i Minoriteten, ikke sætte sine Ansøelser igjennem, saa opstaaer der let en Misnøje, som uidentivl er ugrundet, men som vistnok ikke savner en Slags Berettigelse. Hvad der dernæst forekommer mig let at ville blive en Følge af dette Lovudkast er Mangel paa en fuldstændig Kjendskab til og Varetagelse af de locale Interesser. Jeg skal i den Henseende bemærke,

at der jo i Reglen kun vil blive 3 Repræsentanter for Bjerne, og Følgen deraf vil være, at i de Amtet, hvor der er flere end 3 Bjer, ville idetmindste nogle savne Folk, der ere fuldstændig inde i de locale Forhold. Jeg skal ikke nægte, at man kan gjøre den selvsamme Indvending med Hensyn til Landet; men deels maa det erindres, at Landet bliver stærkere repræsenteret, og det er altsaa rimeligt, at der i det større Antal Repræsentanter findes et større Antal Sagkyndige; dernæst maa det erindres, at de Interesser, Landboerne have fælles, i Reglen ere lettere at sætte sig ind i, end de forskjelligartede Interesser, som findes i Kjøbstæderne, der saaledes komme til at trænge til en bestemt Repræsentation i denne store Forsamling. — En mindre væsentlig Indvending, jeg har mod Lovudkastet, er den, at det forekommer mig, at denne Administration vil blive noget dyr. Naar man seer hen til, at der skal være en Regnskabsfører, fremdeles en Secretair og en Revisor, samt at Reiserne skulle betales, saa er det ganske sikkert, at denne Institution ikke kan blive ganske billig for Amtet. Betænker man, at denne Regnskabsfører vil faae meget betydelige Summer mellem Hænder, maafløe en 80 til 100,000 Rb. om Aaret, saa er det klart, at man ikke kan aflægge denne Mand aldeles ringe; altsaa vil Udgiften ved denne Institution blive temmelig betydelig. Dette er imidlertid, som sagt, for mig et aldeles underordnet Hensyn; Hovedsagen er derimod, at den communale Repræsentation i Kjøbstæderne sikkes den nødvendige Myndighed. Jeg kan derfor ikke andet end, naturligviis med de Modificationer, som det egentlige Forslag maatte gjøre nødvendige, slutte mig til det Forslag, der er indbragt af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Jeg anseer det nødvendigt, at vi igjennem en særskilt Lov sikke de forskjellige Kjøbstæder deres communale Repræsentationer — og jeg haaber, det vil stee, om ikke før, saa ialtsaa samtidigt med denne Lov — saaledes, at den communale Selvstændighed bliver sikket igjennem bestemte Former, og at det ikke i første Instants som oftest bliver Embedsmændene, der komme til at afgjøre, hvad der er Ret eller ikke Ret i den ene eller anden communale Sag. Den anden